

hovedet her i Forhandlingerne mere have Brug for Partier; thi jeg kan ikke nægte, at da vi i Gaar hørte det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), kunde man begynde at tvivle om, hvorvidt der overhovedet findes Partier i denne Sal. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds forklarede jo, at Reformpartiets Politik, det var ogsaa hans Politik, det var hans gamle Politik, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds forklarede, at det Standpunkt, hvorpaa Reformpartiet havde stillet sig, var det tidligere Fler-tals Standpunkt. Ja, det ærede Medlem gif saavidt, at han sagde, at det var Højrepartiets gamle Program. Hvis man kan lægge af-gørende Vægt paa disse Udtalelser, kunde det jo synes, at der her i Salen slet ikke mere eksisterede Partier, men at vi ere et eneste stort Parti, jeg ved nu ikke i Dje-blikket, hvad det skal hedde. Men selv om det nu ikke skal gaa saaledes, hvad jeg tvivler noget om, saa vil det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojfen) kunne være fuldt forvisset om, at Forhand-lingerne her ville komme til at foregaa under saadanne Former, at han og hans nærmeste Venner fuldt ud ville kunne deltage i Ar-bejdet paa de forfælske Sager, som komme til at ligge for. Det ærede Medlem udtalte i Gaar meget smukt, at, saa snart som Re-formpartiet ønskede det, skulde han og hans Venner straks tage Del i Sagernes Behand-ling, straks hjælpe til efter deres Evne. Men det ærede Medlem behøver slet ikke at vente saa længe, til der kommer Bud efter ham fra Reformpartiet; thi det er jo netop det, der skulde være Mobbætningen mellem den Forhandlingsmaade, der nu skulde drives, og den, som tidligere har været drevet, at den Forhandlingsmaade, der nu skulde drives, skulde være en Forhandling, hvori alle Tin-gets Medlemmer efter Ønske og Evne kunde tage Del, og ikke saaledes som tidligere, at Forhandlingen var begrænset til enkelte Partier her i Salen med Udelukkelse af væsentlige og betydelige Partier her inde. Jeg tror, at Forholdene ikke ere anderledes, end at vi her i Tinget meget vel kunne have Brug for fra alle Sider at hjælpe hinanden og staa hinanden bi. Jeg tror slet ikke, at Forholdene endnu ligge saa overordentlig gunstigt for, saa langt gunstigere nu end i Samlingen 1890—91. Det maa erindres, at i Samlingen 1890—91, den Gang da det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valg-kreds begyndte paa sin Forhandlingspolitik, da var der endnu ikke saa lidt Penge tilbage i Kassen; det var jo først langt senere,

i forrige eller forforrige Finansaar, at der blev skrabet saa stærkt, at Bunden gif ud af den. Den Gang var der slet ikke saa faa Penge i Kassen, og der var betydelige Ind-tægtskilder at øse af, saaledes at det ogsaa viste sig, at der den Gang kunde gennem-føres Sager, som kostede adskilligt, medens Forholdene nu sikkert nok vilde vise sig saa-ledes, at der ved enhver af de mange store Sager, som ligge for, og som, jo længere det varer, vistnok stærkere og stærkere ville trænge sig paa, vil frembyde sig Vanstelig-heder ved at finde de fornødne Penge dertil. Og jeg ser saaledes paa Forholdene, at man paa ingen Maade kan sige, at de Opgaver, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), i Gaar pegede paa, ere smaa og ubetydelige Opgaver. Jeg tror, at man paa ingen Maade kan sige, at det skulde være saa over-ordentlig tarvelig bevendt, hvis vi naaede at faa dem sat igennem. Tværtimod mener jeg, at hvis vi kunde naa at faa disse Inter-esser sat igennem eller faa gjort en god Begyndelse paa dem i denne Rigsdagsamling, vilde vi være komne ind paa en saadan Vej, at denne Rigsdagsamling længe skulde mindes omkring i det danske Folk. Det forekommer mig rigtigt nok, at naar man sammenligner disse Sager med Udbyttet af forfælske Ar under den tidligere Forhandlingspolitik, er der en saa væsentlig Forskel, at man nok tør betegne de af det ærede Medlem for Ring-købing Amts 1ste Valgkreds nævnte Ting som ret betydelige. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds vilde udtale sin store Anerkendelse om 5 Ar, naar det da var lykkes at gennemføre noget, som kunde svare til, hvad der var gennemført i det forløbne Femaar. Men det ærede Medlem maa dog erindre, at naar vi nu tage og ønske at tage Forhandlingspolitikken op paa en anden Basis, er det ikke for derved at afbryde en stor og frugtbringende Reform-periode og tage alt Ansvar et op, for at vi uden videre kunne fortsætte denne Periode. Thi det vil nemlig erindres, at Reformerne efterhaanden bleve tyndere og tyndere. I det første Ar var det Alderdomsunder-støttelsen, den største af dem alle; i det andet Ar var det, saavidt jeg erindrer, Sygefaste-loven; i det tredje var det Loven om Tuberkulinprøver; i det fjerde Tiendeloven, og endelig i det femte Ar et Forsøg paa en oven i Købet daarlig Rentelov. Vi paatage os altsaa næppe noget overdrevent stort An-svar ved at være med til at bryde med den Forhandlingspolitik, som saaledes i sine Re-sultater efterhaanden gif nedad, for ad den Vej, som Grundloven og Tingets Forret-